

Arrest

nr. 83 154 van 18 juni 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 17 en 22 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 april 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 mei 2012.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft tegen de bestreden beslissing twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen deze beroepen in de zaken nrs. X en X wegens verknochtheid samen te voegen.

2. Over de gegrondheid

Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat de aangehaalde problemen onder de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) vallen en dat hij aldus een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker beperkt zich

in zijn verzoekschriften tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, doch laat na concrete elementen aan te halen die deze vaststelling kunnen weerleggen. Voor zover verzoeker gewag maakt van discriminatie, dient opgemerkt te worden dat hij nalaat de beweringen dienaangaande te staven, waardoor er geen rekening mee gehouden kan worden.

Verzoeker voert daarnaast een risico op het lijden van ernstige schade aan die uitgaat van niet-overheidsactoren.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoeker voert in zijn verzoekschriften geen argument aan dat aantoonde dat hij geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van zijn nationale overheid in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet. De loutere niet-gedocumenteerde en niet-geargumenteerde bewering dat de Macedonische autoriteiten geen reële bescherming kunnen bieden, volstaat niet om aan te tonen dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg evenmin voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschriften en het herhalen van de inhoud ervan.

Voor zover verzoeker ter terechtzitting opmerkt dat aan zijn ouders de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, wijst de Raad erop dat elk asiëldossier individueel wordt onderzocht en beoordeeld.

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië.

Artikel 1

De zaken RvV 92 138 / IV en RvV 92 652 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER